

Mariusz Krawczyk, Krzysztof Spychała

Koźle - Stare Miasto, ul.
Limanowskiego, gm. loco, woj.
opolskie, AZP 96-39/-

Informator Archeologiczny : badania 26, 103-104

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

skórzanych (w tym obuwia), talerze, zróżnicowaną ceramikę. Na szczególną uwagę zasługują 2 ołowiane znaki pielgrzymie i wykonana z gliny figurka jeźdźca na koniu. Zasadniczy zrąb materiałów ruchomych datować należy na w. XIV.

Blok A 23 — przebadano 840 m², na które złożyły się wnętrza siedmiu kamienic usytuowanych przy obecnej ul. E. Gierczak i ul. Gieldowej (od XIV w. blok przyrynkowy). Również tutaj czytelna jest dwufazowość spowodowana pojawiającą się w XIV w. ceglana zabudową gotycką. Badaniami architektonicznymi objęto mury frontowe ośmiu kamienic i osiem murów kapitałnych — łącznie ok. 330 m³ murów gotyckich. Zadokumentowano 500 m² lic murów. Na szczególną uwagę zasługują mury kapitałne kamienicy R 14, które miały rzadkie na terenie Kołobrzegu wnętrza sklepione trójkątnie. Nie stwierdzono zmian rozplanowania działek. Budownictwo z okresu wcześniejszego reprezentowane jest przez bardzo dobrze zachowany budynek ramowy (R 9) oraz ślady zabudowy plecionkowej i palikowej (wypełnisko ściany stanowi gлина wciśnięta pomiędzy wbite w ziemię 2 rzędy palików). Spośród innych obiektów średniowiecznych wymienić należy jamę dziegiarską (R 10), jamę garbarską (Gd 1) oraz liczne, funkcjonalnie zróżnicowane beczki. Na skutek intensywnej działalności budowlanej, nawarstwienia średniowieczne (poza R 9) zostały w dużym stopniu zniszczone. Najciekawszymi obiektami nowożytnymi okazały się 2 latryny z XVI i XVII w. (R 12), w wypełniskach których znaleziono m.in. po raz pierwszy w Kołobrzegu fragm. importowanych pucharów szklanych, tzw. Römerów. Spośród zabytków średniowiecznych na uwagę zasługują liczne fragm. importowanej z Danii i Anglii ceramiki, fragm. wagi, liczne wyroby drewniane (talerze, miski, fragm. kołowrotka?) oraz skórzane. Już na etapie eksploracji uwidoczniły się różnice w inwentarzach pomiędzy działkami. Fenomen ten stanie się przedmiotem szczegółowych badań.

Kostkowice, st. 1, gm. Kroczyce, woj. częstochowskie patrz paleolit i mezolit
Koszalin, st. 23–26 patrz wczesne średniowiecze

Koźle–Stare Miasto,
ul. Limanowskiego
gm. loco, woj. opolskie
AZP 96–39/—

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Wojewódzki w Opolu

Badania prowadzili mgr mgr Mariusz Krawczyk i Krzysztof Spychała (autor sprawozdania). Finansowane przez prywatnych właścicieli inwestycji. Nawarstwienia miasta średniowiecznego.

Podczas inspekcji konserwatorskiej wykopu budowlanego stwierdzono naruszenie nawarstwień kulturowych średniowiecznego miasta oraz konstrukcji drewnianych.

Wykop o powierzchni ok. 1 ara został założony na nie zniszczonym wcześniej budowlami obszarze inwestycji. Od 29 X do 30 XI przebadano nawarstwienia kulturowe o miąższości od ok. 200 cm do 270 cm. Treść wypełniska warstw w swej zasadniczej części była jednolita: czarna i czarnobrunatna próchnica z dużą ilością mierzwy, wiórów drewnianych, kawałków kory i innych zbutwiałych szczątków organicznych. Miejskami następowały przewarstwienia białozółtej, spiaszczonej gliny. Konstrukcje drewniane wystąpiły na całej głębokości nawarstwień. Były to: platformy z belek moszczące podwórze, ułożone nad rowami ściekowymi (rowy miały drewniane ścianki), pozostałość budynku zrębowego, przyziemie budynku o konstrukcji plecionkowej, duża jama wypełniona węglami drzewnymi oraz jamy śmietniskowe.

W warstwie kulturowej oraz w obrębie konstrukcji drewnianych znaleziono bardzo dużo ułamków naczyń glinianych, fragm. naczyń szklanych, kawałki przedmiotów ze skóry, m.in. zdobione fragm. butów, skórzane odpady poprodukcyjne, kępki naczyń drewnianych, 2 zdobione łyżki drewniane oraz kilkadziesiąt przedmiotów żelaznych, m.in. noże, punce, klucze, gwoździe, szczypce, ostroga.

W miarę zabudowy kolejnych działek prowadzone będą nadzory konserwatorskie i ewentualne badania ratownicze.

Koźuchów, st. 5
gm. loco, woj. zielonogórskie
AZP 66-15/7

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr mgr Sławomir Kałagate i Jarosław Lewczuk (autor sprawozdania). Rejon starego miasta w granicach murów obronnych.

W dn. 15, 23, 26, 29 czerwca 1992 przeprowadzono nadzór archeologiczny nad pracami związanymi z rozbudową Banku Spółdzielczego w Koźuchowie, usytuowanego w granicach średniowiecznych murów obronnych. W wykopie o wym. 6 x 2 m, zlokalizowanym na zapleczu Banku, na gł. 2 m uchwycono belki dębowe położone „na krzyż”, stanowiące najprawdopodobniej pozostałości domostwa drewnianego. W warstwie tej (nr 15) w bezpośrednim sąsiedztwie belek znaleziono skupisko ścinków skóry oraz 8 fragm. ceramiki stalowszarej. Na ich podstawie budynek datowano na XIV-XV w. Obecność ścinków skórzanych towarzyszących obiektowi każe przypuszczać, że mamy tu do czynienia z pozostałościami warsztatu szewskiego lub kaletniczego.

Wykonano dokumentację rysunkową i fotograficzną oraz pobrano trzy próbki bali dębowych do dalszych badań dendrochronologicznych.

Lelów, st. 13
gm. loco, woj. częstochowskie
AZP 89-53/-

Muzeum Okręgowe w Częstochowie

Nadzór prowadziła mgr Iwona Młodkowska (autorka sprawozdania). Finansowane przez Urząd Gminy w Lelowie. Średniowieczne mury miejskie.

W czerwcu i lipcu 1992 r. nadzorowano odsłanianie fragmentów XIV-wiecznych murów obronnych w Lelowie. Założono 5 wykopów w obrębie domniemanego przebiegu murów, w sąsiedztwie terenu badanego sondażowo w 1982 r. przez mgr. J. Koja. W wykopach I-IV uchwycono relikty muru usytuowanego na linii rekonstruowanego przebiegu muru obronnego, rozebranego w l. 1848-1870. Mur o gr. 1,7-2,4 m występował na poziomie 0,2-0,8 m od poziomu współczesnego, stopa fundamentowa na gł. 0,7-1,55 m. Mur posadowiony był na poziomie żółtego piasku. Fragmenty muru odsłoniętego w wykopie I miały lica regularne, gładkie. Mur wzniesiono z łamanego kamienia wapiennego łączonego zaprawą wapienną.

W obrębie murów rozpoznano nawarstwienia nowożytnie i współczesne, datowane materialem na XVII-XX w. Nie stwierdzono materiałów wcześniejszych. Miejscami nawarstwienia były przemieszane i zniszczone w wyniku rabunkowego rozbierania murów. Warstwy zalegające nad relikdami murów są współczesne, nasypowe.

Nadzór nie przyniósł istotnych ustaleń archeologiczno-architektonicznych.

Dokumentacja i materiał ceramiczny znajdują się w Państwowej Służbie Ochrony Zabytków w Częstochowie.